

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Sžo/19/2013
Identifikačné číslo spisu:	4011200944
Dátum vydania rozhodnutia:	16.04.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Alena Poláčková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:4011200944.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: VOGUS, s.r.o., Wilsonovo Nábrežie 156/70, Nitra, zastúpený advokátom Mgr. Richardom Mošaťom, so sídlom Partizánska 2, Bratislava, proti žalovanému: Štátny ústav pre kontrolu liečiv, Kvetná 11, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 2795/2010/600 z 22. decembra 2010, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k. 11S/195/2011-49 zo 16. októbra 2012, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Nitre č. k. 11S/195/2011-49 zo 16. októbra 2012 z r u š u j e a v e c v r a c i a krajskému súdu na ďalšie konanie a rozhodnutie.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Nitre podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 2795/2010/600 z 22. decembra 2010, ktorým žalovaný podľa § 31 ods. 1 písm. b/ zákona č. 264/1999 Z. z. o technických požiadavkách na výrobky a o posudzovaní zhody a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o posudzovaní zhody“) a § 64 ods. 1 písm. f/ zákona č. 140/1998 Z. z. o liekoch a zdravotníckych pomôckach a o zmene a doplnení iných zákonov (ďalej len „zákon o liekoch“) nariadil stiahnuť z trhu zdravotnícku pomôcku: Grecian Formula vlasový kondicionér z dôvodu, že určený výrobok preukázateľne ohrozuje oprávnený záujem tým, že obsahuje zakázanú látku „Octan olovnatý a môže ohroziť zdravie obyvateľov“.

Z odôvodnenia rozsudku krajského súdu vyplýva, že žalovaný ako prvostupňový správny orgán vydal dňa 5. augusta 2009, rozhodnutie č. 09/3400, ktorým podľa § 30 a § 31 zákon o posudzovaní zhody nariadil stiahnuť z trhu zdravotnícku pomôcku „Grecian Formula vlasový kondicionér“, evidovanú ako kód ŠÚKL č. P 79317 od výrobcu Algol Chemical, C.A. Venezuela pre splnomocneného zástupcu, dovozcu VOGUS s.r.o., Nitra. V tomto štádiu žalobca pred správnym orgánom nebol zastúpený právnym zástupcom, avšak s rozhodnutím žalovaného nebol spokojný a 21. augusta 2009 podal odvolanie v zastúpení zvoleného právneho zástupcu advokáta Mgr. Richarda Mošaťa, ktorému udelil splnomocnenie dňa 18. augusta 2009. Spisový materiál s podaným odvolaním žalovaný predložil odvolaciemu správnejmu orgánu, a to Ministerstvu zdravotníctva SR v Bratislave, ktorý vec vrátil bez

vybavenia 27. januára 2010 (chýbala doručenka) s tým, aby toto rozhodnutie bolo riadne doručené účastníkovi konania. Právny zástupca žalobcu si najprv rovnopis rozhodnutia osobne prevzal dňa 25. februára 2010 v sídle žalobcu a následne žalovaný správny orgán toto rozhodnutie doručoval i označenému právnomu zástupcovi poštou na adresu, podľa predloženej plnej moci „Panská ulica 39, Bratislava“, ktoré bolo doručené dňa 3. marca 2010. Po opätovnom predložení veci odvolaciemu správnomu orgánu Ministerstvo zdravotníctva SR rozhodnutím zo 6. júla 2010, č. 15730/2010-OP podľa § 59 ods. 3 Správneho poriadku zrušil prvé rozhodnutie žalovaného a vec mu vrátil na nové prejedanie a rozhodnutie. Správny orgán písomným oznámením zo dňa 7. septembra 2010 začal správne konanie v tejto veci, ktoré bolo doručené poštou na adresu právneho zástupcu žalobcu - Mgr. Richard Mošať, Panská 39, Bratislava, ktoré bolo prevzaté splnomocnencom 16. septembra 2010.

Žalobca následne dňa 22. decembra 2010 vydal žalobou napadnuté rozhodnutie, ktorým žalobcovi nariadil stiahnutie z trhu zdravotnícku pomôcku: Grecian Formula vlasový kondicionér z dôvodu, že určený výrobok preukázateľne ohrozuje oprávnený záujem tým, že obsahuje zakázanú látku octan olovnatý a môže ohroziť zdravie obyvateľov. Žalovaný správny orgán predmetné rozhodnutie doručoval poštou do vlastných rúk na novú adresu právneho zástupcu žalobcu „Advokátska kancelária - Richard Mošať, Partizánska 2, PŠČ 811 03 Bratislava“ z dôvodu, že pred vydaním rozhodnutia mu právny zástupca žalobcu Mgr. Richard Mošať doručil žiadosť, aby žalovaný na webovej stránke uverejnil oznámenie o skutočnosti, ktorá zakladá právo spoločnosti VOGUS opätovne uviesť na trh predmetnú zdravotnícku pomôcku a o uverejnenie zrušenia rozhodnutia žalovaného vydané MZ SR. Zároveň Mgr. Richard Mošať oznámil zmenu adresy na doručovanie písomností z pôvodnej adresy Panská 39, Bratislava na novú adresu ul. Partizánska 2, Bratislava. Na tejto adrese predmetné rozhodnutie v mene právneho zástupcu prevzal splnomocnenec adresáta dňa 28. decembra 2010.

V preskúmvanej veci krajský súd vychádzal zo zásady iudex ne eat ultra petita partium (sudca nech nejde nad návrhy strán), ktorá vyplýva z ust. § 249 ods. 2 OSP, teda konkrétne tvrdenie žalobcu (osobitná náležitosť žaloby), že bol ukrátený na svojich právach nezákonným rozhodnutím správneho orgánu, pričom musí ísť o subjektívne práva, vyplývajúce z právneho predpisu. Krajský súd poukázal na to, že z obsahu podanej žaloby vyplýva a žalobca tvrdí a namieta dve skutočnosti: 1. žalobou napadnuté rozhodnutie mu nebolo riadne doručené, lebo advokát Mgr. Richard Mošať nemal poverenie na preberanie doručovaných písomností, preto žiadal, aby krajský súd v zmysle § 250b ods. 2 OSP nariadil doručenie žalobou napadnutého rozhodnutia žalobcovi; 2. žalobou napadnuté rozhodnutie je nezákonné, lebo na základe žiadosti žalobcu o posúdenie zhody výrobku a certifikáciu výrobku „Grecian“ dňa 31. júla 2007 bola potvrdená zhoda vlastností tohto výrobku s predmetnými technickými predpismi a Smernicou Rady 93/45/EHS o zdravotníckych pomôckach, a to spoločnosťou Cerot, s.r.o., skúšobné laboratórium, notifikovanou osobou č. 1298, ktorá bola poverená na posudzovanie zhody rozhodnutím Úradu pre normalizáciu, metrológiu a skúšobníctvo Slovenskej republiky. Súčasťou potvrdenia o zhode bol ES Certifikát typu č. 00007/1298/2004/2007, vydaný pre tento výrobok.

Krajský súd v prvom rade riešil otázku doručovania rozhodnutia žalobcovi, resp. právnomu zástupcovi, t.j., či sú splnené podmienky podľa § 250b ods. 2 OSP na uloženie povinnosti žalovanému doručiť žalobou napadnuté rozhodnutie žalobcovi, keďže v danom prípade nebola dodržaná dvoj stupňovitosť správneho konania.

Nahliadnutím do spisového materiálu žalovaného krajský súd zistil a mal preukázané, že odvolanie proti prvému rozhodnutiu žalovaného, podal žalobca v zastúpení zvoleného právneho zástupcu, advokáta Mgr. Richarda Mošaťa, ktorému písomne udelil všeobecné splnomocnenie dňa 18. augusta 2009. Z obsahu tohto splnomocnenia vyplýva, že žalobca ho splnomocnil v celom rozsahu v správnom konaní pred Štátnym ústavom pre kontrolu liečiv, vo veci podania odvolania proti rozhodnutiu správneho orgánu, ktorým nariaďuje stiahnutie z trhu výrobku Grecian Formula. Zároveň ho splnomocnil, aby ho v predmetnej veci zastupoval v rovnakom rozsahu pri prípadnom preskúmvaní rozhodnutí správnych orgánov súdmi SR. Medzi tieto dve vety splnomocnenia je vložené nejasné fabulujúce spojenie „...a to najmä, nie však výlučne, aby prijímal doručované písomnosti, podával návrhy, opravné prostriedky... a pod.“, ktoré však krajský súd nepovažoval za vymedzené úkony, ktoré advokát nemôže v mene žalobcu urobiť. Takéto zavádzajúce čiastočné vymedzenie oprávnení nemá podľa názoru krajského súdu za následok skutočnosti, ako ich opisuje právny zástupca žalobcu v podanej žalobe, lebo to odporuje § 31 OZ a § 17 Správneho poriadku, keďže rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa a rozhodnutie odvolacieho správneho orgánu tvoria jeden celok ako základ na podanie žaloby podľa § 244 a § 247 ods.

2 OSP, ak by účastník správneho konania nebol spokojný s rozhodnutím správneho orgánu. Podľa názoru krajského súdu, žalobca udelil zvolenému právnomu zástupcovi splnomocnenie podľa § 31 Občianskeho zákonníka, v ktorom sa uvádza, že vo veci podania odvolania proti rozhodnutiu správneho orgánu atď., keďže žalobca až v tomto štádiu správneho konania si zvolil kvalifikovaného právneho zástupcu na zastupovanie v správnom konaní, avšak jasne z jeho obsahu vyplýva, že ho zároveň splnomocňuje v predmetnej veci aj po skončení odvolacieho správneho konania, v ktorom bolo zrušené rozhodnutie žalovaného, ako správneho orgánu prvého stupňa na rozhodovanie alebo opakovaného odvolacieho konania a v podstate až do konania na súde. Zavádzajúca vsuvka „najmä, nie však výlučne“, ktorú právny zástupca urobil v splnomocnení, nezodpovedá ani jeho konaniu, pretože práve v tejto vsuvke je napísané (podľa výkladu právneho zástupcu), že by nemohol podávať ani opravné prostriedky proti rozhodnutiam správnych orgánov, čo nie je tento prípad, pretože v mene žalobcu podal riadny opravný prostriedok v správnom konaní pred správnym orgánom, o ktorom riadne konal a rozhodoval odvolací správny orgán - Ministerstvo zdravotníctva SR a podľa rozdeľovníka v jeho rozhodnutí nariadil doručiť rozhodnutie zo 6. júla 2010, č. 15730/2010-OP Mgr. Richardovi Mošaťovi, Panská 39, Bratislava. Právny zástupca žalobcu zmenil svoje sídlo z tejto adresy na adresu Partizánska 2, Bratislava a nahlásil zmenu adresy na doručovanie. Na túto adresu bolo riadne doručované žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného.

Z pripojenej doručky do vlastných rúk krajský súd nemal pochybnosti, že zásielka je prevzatá splnomocnencom adresáta - Advokátska kancelária, Richard Mošať, Partizánska 2, Bratislava s dátumom doručenia zásielky dňa 28. decembra 2010 pri prvom pokuse. Argumenty a námietky, ktoré uvádza právny zástupca žalobcu, považoval krajský súd za účelové a zavádzajúce, pretože právny zástupca žalobcu neuviedol, akým spôsobom by malo dôjsť k zneužitiu pečiatky „splnomocnenec adresáta“, ktorý k prevzatíu zásielky pridal i podpis.

Pokiaľ žalobca v žalobe tvrdil, že v správnom konaní bol splnomocnený iba na spísanie a podanie odvolania, nie však na doručovanie písomností od žalovaného správneho orgánu, krajský súd poukázal na žiadosť Mgr. Mošaťa zo dňa 15. októbra 2010, kde oznamuje zmenu svojho sídla ako právneho zástupca žalobcu bez predloženia novej plnej moci na zastupovanie pred správnym orgánom. Toto jeho tvrdenie je v rozpore s jeho konaním a urobenými úkonmi v tejto veci podľa spisového materiálu. Právny zástupca žalobcu vedel, že správny orgán s ním koná ako so zástupcom účastníka konania, t.j. žalobcu, a preto mu doručuje písomnosti podľa § 17 ods. 1 Správneho poriadku v spojení s § 24 ods. 1 Správneho poriadku (doručovanie do vlastných rúk adresáta alebo osobe, ktorá sa preukáže jeho splnomocnením na preberanie zásielok). Podľa § 17 Správneho poriadku ide o fakultatívne (všeobecné) zastupovanie na základe plnomocnenstva. Podmienky pre zastupovanie upravuje ust. § 31 a nasl. OZ.

Žalobca si na zastupovanie pred správnym orgánom podľa názoru krajského súdu zvolil advokáta, ktorého zastupovanie sa uskutočňuje spravidla na základe zmluvy o odmene. Je pravdou, že plnomocnenstvo možno udeliť len na niektoré úkony, avšak názor právneho zástupcu žalobcu na udelené splnomocnenie dňa 18. augusta 2009 na úkony tak, ako sú vymedzené v písomnej plnej moci, nie je možné v zmysle zákona, a navyše si odporujú. Splnomocnenie na zastupovanie sa udeľuje spravidla na všetky úkony a pokiaľ účastník konania by zrušil udelené splnomocnenie advokátovi pred skončením veci, jeho povinnosťou bolo oznámiť to správnomu orgánu. To isté platí i pre ustanoveného advokáta, že ak by došlo ku skončeniu zastupovania podľa predloženej plnej moci, jeho povinnosťou je tiež oznámiť to správnomu orgánu (alebo súdu). Takýto postup žalobcu a právneho zástupcu z administratívneho spisu žalovaného nevyplýva.

Krajský súd preto dospel k záveru, že postup žalovaného v danej veci bol správny, ak nezisťoval rozsah splnomocnenia udelený žalobcom advokátovi na zastupovanie v správnom konaní, ako sa toho domáha podanou žalobou, keďže udelené splnomocnenie zodpovedalo zákonu č. 71/1967 Zb. o Správnom poriadku, v znení neskorších predpisov, na ktorý právny predpis ako procesnú normu odkazuje i zákon č. 140/1998 Z. z. (účinný do 31. decembra 2010) a zákon č. 264/1999 Z. z., v zmysle ktorých žalovaný rozhodoval.

Keďže krajský súd nezistil dôvody na postup podľa § 250b ods. 2 OSP, nenariadil žalovanému doručiť predmetné rozhodnutie. Vychádzajúc z koncepcie správneho súdnictva upravenej v druhej hlave piatej časti OSP, krajský súd poukázal na to, že žalobca, ktorý sa domáha postupu podľa § 250b ods. 2 OSP, musí splniť i druhú podmienku, že sa musí podanou žalobou domáhať i preskúmania zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu. Krajský súd dospel k záveru, že ak nie je splnená prvá podmienka na

doručenie žalobou napadnutého prvostupňového rozhodnutia, lebo žalobca nevyužil svoje procesné právo a nepodal opravný prostriedok tvrdiac, že mu nebolo rozhodnutie správneho orgánu doručené, krajský súd sa už nezaoberal dôvodmi nezákonnosti žalobou napadnutého rozhodnutia uvedené žalobcom do podanej „rozsiahlej žaloby“, v ktorej opisnou formou uvádza postup správneho orgánu.

Včas podaným odvolaním sa žalobca domáhal, aby najvyšší súd napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil a vrátil mu vec na ďalšie konanie, nakoľko podľa jeho názoru konanie trpí vadou, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, keďže prvostupňový súd neúplne zistil skutkový stav, súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a postupom súdu bola účastníkovi odňatá možnosť konať pred súdom.

Podľa názoru žalobcu, napadnuté rozhodnutie žalovaného nebolo doručené žalobcovi, a preto je namieste postup podľa § 250b ods. 2 OSP, t.j. uloženie povinnosti žalovanému, doručiť toto rozhodnutie buď žalobcovi, alebo jeho právnomu zástupcovi za predpokladu, že súd vyhodnotí plnomocenstvo udelené právnomu zástupcovi žalobcu 18. augusta 2009, ako plnomocenstvo na celé správne konanie. V odvolaní právny zástupca žalobcu poukázal na rozsiahlu judikatúru najvyššieho súdu týkajúcu sa (ne)účinného doručovania písomností správnymi orgánmi, ako aj povinnosť súdov v správnom súdnictve tieto okolnosti dôkladne preveriť. K skutočnostiam týkajúcim sa doručenia prvostupňového rozhodnutia splnomocnencovi právneho zástupcu žalobcu poukázal na to, že krajský súd sa nezaoberal jeho tvrdeniami o tom, že zásielku neprevzala osoba oprávnená za advokáta preberať zásielky a v tomto smere nevykonal žiadne zistenia, hoci ich podľa názoru žalobcu vykonať mal a mohol. K odvolaniu priložil dôkazy na podporu svojich tvrdení.

Žalovaný sa k odvolaniu písomne vyjadril podaním z 8. marca 2013 a žiadal, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdil. Poukázal na to, že žaloba smeruje proti rozhodnutiu správneho orgánu prvého stupňa, a preto nie sú splnené podmienky na súdny prieskum, keďže žalobca nevyužil opravné prostriedky v správnom konaní.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 10 ods. 2 OSP preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu dôvodov odvolania podľa § 212 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP a dospel k záveru, že odvolaniu je potrebné vyhovieť, aj keď z iných právnych dôvodov.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb, ako aj rozhodnutí, ktorými práva a právom chránené záujmy týchto osôb môžu byť priamo dotknuté (§ 244 ods. 1, 2 OSP).

V prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu, súd postupuje podľa ustanovení druhej hlavy piatej časti OSP (§ 247 ods. 1 OSP).

Podľa § 24 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. dôležité písomnosti, najmä rozhodnutia, sa doručujú do vlastných rúk adresátovi alebo osobe, ktorá sa preukáže jeho splnomocnením na preberanie zásielok.

Podľa § 25 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. písomnosti určené do vlastných rúk adresované orgánom a právnickým osobám sa doručujú ich zamestnancom povereným prijímať písomnosti. Ak nie je určený zamestnanec na prijímanie písomností, doručí sa písomnosť určená do vlastných rúk tomu, kto je oprávnený za orgán alebo právnickú osobu konať.

Neušlo pozornosti odvolacieho súdu, že právny zástupca žalobcu v žalobe namietal predovšetkým neexistenciu splnomocnenia, na zastupovanie žalobcu v správnom konaní po vydaní zrušujúceho rozhodnutia odvolacieho orgánu (Ministerstvo zdravotníctva SR, rozhodnutie zo 6. júla 2010, č. 15730/2010-OP). Túto argumentáciu považuje aj odvolací súd za nesprávnu a účelovú, odporujúcu

obsahu splnomocnenia z 18. augusta 2009 a napokon odporujúcu samotnému správaniu sa Mgr. Mošaťa po prevzatí rozhodnutia odvolacieho správneho orgánu, ktorý vystupoval a konal ako právny zástupca žalobcu v konaní pred správnym orgánom, dokonca tomuto uviedol aj zmenu adresy sídla a navyše ani žalobca, ani jeho právny zástupca neoznámili správne orgánu ukončenie zastupovania. V tejto časti sa preto plne stotožňuje so závermi, ku ktorým dospel krajský súd v napadnutom rozsudku.

Avšak, odvolací súd uznal odvolacie dôvody v tej časti odvolania, v ktorej právny zástupca žalobcu tvrdil, že krajský súd sa nevysporiadal s jeho námietkami ohľadne osoby, ktorá za advokátsku kanceláriu mala napadnuté rozhodnutie žalovaného prevziať a túto skutočnosť potvrdiť na doručenke z 28. decembra 2010 vlastnoručným podpisom (č.l. 79 administratívneho spisu žalovaného). Najvyšší súd upozorňuje na to, že žalobca už v žalobe tvrdil, že napadnuté rozhodnutie žalovaného mu nebolo doručené, nakoľko toto neprevzala osoba, ktorá bola ním splnomocnená na takýto úkon a on sám túto zásielku neprevzal. Krajskému súdu nič nebránilo v tom, aby v pochybnostiach o doručení zásielky vykonal dopyt na Slovenskú poštu, a.s. a zistil, kto skutočne túto zásielku prevzal. Pokiaľ takéto zistenie neurobil, potom nemohol s určitosťou dospieť v záveru, že zásielka bola žalobcovi doručená (prostredníctvom právneho zástupcu).

V tejto súvislosti najvyšší súd poukazuje na svoju ustálenú judikatúru, podľa ktorej sa s doručovaním v práve spájajú významné dôsledky. Doručovanie rozhodnutí v správnom konaní má vplyv na splnenie procesných podmienok odvolacieho konania, ako aj konania následného súdneho prieskumu správnych rozhodnutí v správnom súdnictve. Ak nebolo rozhodnutie správne doručené podľa zákonných predpisov, s takouto vadou sú spojené závažné procesnoprávne následky, nemôže začať plynúť lehota na podanie odvolania alebo žaloby a rozhodnutie nemôže nadobudnúť právoplatnosť, pretože doručenie rozhodnutia vo veci samej je nevyhnutným predpokladom právoplatného skončenia veci. Kvalifikovanou formou doručovania je doručovanie do vlastných rúk, pri ktorom písomnosť môže prevziať len adresát a možnosť doručiť písomnosť náhradnému príjemateľovi je vylúčená, okrem splnomocnenca na preberanie zásielok. Ak písomnosť prevzal niekto iný ako osoba oprávnená podľa zákona na prevzatie písomnosti určenej do vlastných rúk, písomnosť nie je možné považovať za doručenú a takéto doručenie inej osobe, nemôže mať účinky riadneho doručenia, a to ani v prípade, keby sa jej prostredníctvom písomnosť do rúk účastníka dostala.

Správnosť doručenia preukazuje správny orgán spravidla doručenkami. Na č.l. 79 administratívneho spisu žalovaného sa síce nachádza doručenka s adresou advokátskej kancelárie Mgr. Richard Mošať, avšak ako tvrdil právny zástupca v žalobe, osoby oprávnené na preberanie pošty boli G. T. (ktorá mala 28. decembra 2010 dovolenku), Q. M. (ktorá tam už v rozhodný deň nepracovala) a V. W., pričom ani jedna sa nepodpisovala takým podpisom, aký bol podpis na spornej doručenke (výrazné „A“). Pokiaľ sa žalovaný bránil, že na základe podpísanej vrátenej doručky mal za to, že zásielka bola doručená, pričom on sám nemá možnosť skúmať a preverovať podpisy na doručenke, potom odvolací súd poukazuje na to, že krajský súd takéto oprávnenie má.

Bude preto povinnosťou krajského súdu vo veci vykonať šetrenie o skutočnostiach, kto prevzal prvostupňové rozhodnutie žalovaného napadnuté v predmetnom konaní žalobou a na základe zistených faktov opätovne vo veci rozhodnúť.

Odvolací súd však považuje za potrebné pripomenúť, že podľa § 247 ods. 2 OSP, pri rozhodnutí správneho orgánu vydaného v správnom konaní je predpokladom postupu podľa tejto hlavy, aby išlo o rozhodnutie, ktoré po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov, ktoré sa preň pripúšťajú, nadobudlo právoplatnosť.

Taktiež v zmysle ustálenej judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky „Účelom čl. 46 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky je zaručiť prístup k súdu každému, kto tvrdí, že bol na svojich právach ukrátený rozhodnutím orgánu verejnej správy. Prístup k súdu sa nezaručuje kedykoľvek, ale iba vtedy, ak zákon neustanoví inak. Uplatnenie práva zaručeného čl. 46 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky vymedzuje zákon. Podľa § 247 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku všeobecné súdy v správnom súdnictve podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku preskúmavajú len tie rozhodnutia, ktoré nadobudli právoplatnosť po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov. Ak žalobca v konaní pred správnym orgánom nevyužil riadne opravné prostriedky, všeobecný (správny) súd je povinný konanie pred ním zastaviť podľa § 250d ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku.“ (medzi inými

napr. nález II. ÚS 12/97 z 27. augusta 1997).

Preto pokiaľ krajský súd dospeje k záveru, že napadnuté rozhodnutie žalovaného bolo účinne žalobcovi doručené, potom nastane situácia, kedy je žalobou napadnuté právoplatné rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa bez toho, aby žalobca vyčerpal riadne opravné prostriedky, ktoré sa preň v správnom konaní pripúšťajú.

V opačnom prípade, pokiaľ krajský súd zistí, že prvostupňové rozhodnutie správneho orgánu právoplatnosť nenadobudlo, keďže nebolo doručené účastníkovi správneho konania, s ktorým však správny orgán ako s účastníkom konal, bude jeho povinnosťou taktiež konanie zastaviť, nakoľko na súdne preskúmanie napadnutého rozhodnutia nie sú splnené základné predpoklady uvedené v § 247 ods. 2 OSP. V takom prípade bude povinnosťou správneho orgánu opätovne napadnuté rozhodnutie žalobcovi doručiť.

Postup požadovaný žalobcom, t.j. uloženie povinnosti žalovanému podľa § 250b ods. 2 OSP neprichádza do úvahy, nakoľko toto ustanovenie sa týka, tzv. opomenutého účastníka správneho konania, s ktorým správny orgán nekonal, hoci s ním konat' mal.

Z vyššie uvedených dôvodov s poukazom na všetky individuálne okolnosti daného prípadu Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 221 ods. 1 písm. h/ OSP v spojení s § 250ja ods. 3 veta druhá OSP rozsudok Krajského súdu v Nitre zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 221 ods. 2).

V ďalšom konaní bude úlohou krajského súdu doplniť dokazovanie v naznačenom smere a vo veci opätovne rozhodnúť, pričom rozhodne aj o náhrade trov tohto odvolacieho konania (§ 224 ods. 1 veta prvá OSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.